

اصطلاحی هست در فیزیک کوانتوم به نام «هستی کدر». یعنی مثلاً ذره‌ای مانند الکترون چون بعضی خواص مثل بار و جرم را داراست، پس می‌شود گفت دارای واقعیت است. اما از طرفی همین ذره خواصی مثل مکان و سرعت نامشخص دارد. گویی این ذرات دارای هستی دیگرگونه‌ای هستند. شاید نگاه تیره و سیاهی باشد، اما من حضور انسان را در این بیکران، مثال آن هستی کدر می‌بینم. تحمل بودن در مرز میان این هستی و نیستی، برای ما که شبیه همین ذره‌ایم در بیکران، مضطرب و اندوه‌بار است. داستان برای من بهانه‌ای است، برای تحمل این هستی کدر.

حسین آبکنار